

[Udenrigsministeren.]

tjene de dollars, der er nødvendige for, at vi kan klare os uden hjælp. Amerika savner også undertiden forståelse af Europas særlige forhold og fremsætter en kritik af dem på en måde, vi har vanskeligt ved at acceptere. Det gælder f. eks. kritikken af tempoet i genopbygningen og den utålmodighed, der spores over, at vi ikke fra i dag til i morgen kan etablere Europas Forenede Stater. Man gør sig i Amerika sjældent rigtig klart, at forholdene derovre og her på mange områder er grundforskellige.

Vi må lære at forstå hinanden noget bedre og standse den svikmølle, der er i gang, hvor vi ægrer os over den amerikanske kritik og amerikanerne ægrer sig over, at vi bliver krænket. Men man skal ikke tage for tungt på disse gnidninger. Vi forstår, begge parter, at vi hører sammen, at vor livsform og vore livsidealer er de samme, og — lad mig tilføje — at vi her i Europa på mange måder føler beundring for den store, friske nation. Vi må bestræbe os for at komme hinanden i møde. Amerika må gøre en ekstra anstrengelse for at fjerne årsagerne til den europæiske kritik, navnlig på handelspolitikens område, og vi må her i Europa standse den ofte ubillige og letkøbte kritik af amerikansk politik og amerikanske institutioner.

Fra samarbejdet i Atlantpagten vender jeg mig nu til det snævrere europæiske samarbejde i Europarådet, i hvilket Danmark også deltager, af hvilket også Sverige, Irland og Tyskland, der ikke deltager i Atlantpagtsamarbejdet, er medlemmer, og hvor en udvikling, der kan blive betydningsfuld, er i gang. Europarådets udenrigsministerkomité tiltrådte på sit seneste møde i maj i princippet den såkaldte Edenplan, og denne blev ligeledes i princippet accepteret af den rådgivende forsamling på dennes møde senere på måneden. Planen går ud på at etablere organisk forbindelse mellem Europarådet og de begrænsede europæiske sammenslutninger. På det daværende tidspunkt var ingen af de begrænsede sammenslutninger trådt ud i livet. Nu er kul- og stålfællesskabet, den såkaldte Schumanplan, trådt i kraft; drøftelserne på grundlag af Edenplanen er dermed kommet ind i en ny fase, og overvejelserne tager mere konkret form. Den første kontakt mellem Europarådet og kul- og stålfællesskabet har fundet udtryk i, at fællesskabets forsamling afholdt sit første møde i Strasbourg

i Europarådets rådgivende forsamlings bygning i september i år.

Jeg skal her uden at gå altfor meget i detaljer nævne, at Schumanplanmagternes forsamling på sit møde i september har dannet den såkaldte ad hoc-forsamling til at overveje og udarbejde forslag til et europæisk politisk fællesskab. Et sådant politisk fællesskab var ikke forudset i Schumanplanen, men det er forudset i det foreliggende udkast til et europæisk forsvarsfællesskab. Da overenskomsten om forsvarsfællesskabet endnu ikke er ratificeret, besluttede Schumanforsamlingen på opfordring af sit ministerråd som sagt at nedsætte den nævnte ad hoc-forsamling, der samtidig er suppleret med yderligere nogle medlemmer fra deltagerlandene, således at den har den størrelse, som var forudset for forsvarsfællesskabets forsamling i udkastet til dette.

Denne forsamling ventes at kunne aflægge sin beretning i marts måned 1953. Observatører fra Europarådets rådgivende forsamling deltager i disse drøftelser.

Grundtonen i debatten om fremtidens Europa i Europarådets nylig afsluttede rådgivende forsamling, hvori også de danske rigsdagsdelegerede deltog, var en varm interesse for at etablere en snæver forbindelse mellem de begrænsede europæiske fællesskaber og Europarådet samt et ønske fra forsamlingens side om at give anvisning på de praktiske veje, der efter forsamlingens opfattelse kan føre til dette mål.

Vi må fra dansk side være dybt interesseret i, at der findes en form, der, som forudset i Edenplanen, skaber den snævrere forbindelse og et praktisk samarbejde mellem de begrænsede europæiske sammenslutninger, som for eksempel Schumanplanen, og de medlemmer af Europarådet, der — som Danmark — ikke deltager i disse sammenslutninger. Som de øvrige nordiske lande og Storbritannien har Danmark ikke ment direkte at kunne deltage i det samarbejde, der for tiden udvikler sig på føderalistisk grundlag mellem nogle af Europarådets medlemslande. Vi foretrækker at gå mindre hurtigt frem, at tilstræbe løsning af konkrete opgaver og føre disse frem til et endeligt resultat og ad denne vej i et samarbejde på regeringsniveau bygge det europæiske samarbejde op.

Blandt de resultater, der er blevet nået i Europarådet, er den europæiske konven-